

472. Jöjj, szabadíts meg, ó, kegyes Isten

Vad Péter Zsigmond

1. Jöjj, szá - ba - díts meg, ó, ke - gyes Is - ten, a nyo - mo - rú - ság - ból,
2. Nagy ke - gye - lem - mel, ha kö - ze - led - tél, úgy se fi - gyel - tünk rád,

4
Úzd el a ros - z - szat, fé - le - lem át - kát, végy ki a kí - nok - ból!
Má - so - kon hány - szor nem kö - nyö - rül - tünk, mond - tuk a szép i - mát.

3. Zengve dicsérünk, nem hiszünk benned, mozgat a rossz törvény,
Átkos a szívünk, fegyver a szájunk, elnyel a mély örvény.

4. Ó, szabadíts meg szent Fiad által, vedd el a rontó bűnt,
Moss meg egészen, tiszta örömré, Lelkedet add nekünk!

5. Nyisd meg az ajkunk, tárd ki a szívünk, adj hitet, Úr Isten,
Hogy neved áldjuk, minden időben, szent Fiadért! Ámen.